

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábról posztóval egyeztetve hirdetésenként 10 Hl., többzárú hirdetésenként 14 Hl. — Hivatalos hirdetésenként minden szó 4 Hl. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:
ELES KÁROLY.
A kiadók nevében:
Lukovich Gábor dr.
Bárdó György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

Ifjuságunk.

III.

Előző cikkünket azzal végeztük, hogy ifjuságunk elzúllásának legfőbb gátját az ifjuságnak egyesületbe való tömörítésében látjuk. Örömmel konstatáljuk, hogy Sümege két egyesület is van, s ezeknek működése hovatovább szemmel látható eredményeket is produkál. (Harmadikul ott van a polgári kör, az önállóvá lett iparosok és kereskedők számára.)

Fájdalom azonban, hogy ez a két ifjusági egyesület csupán a kereskedő és iparos ifjakat gyűjti a kebelébe, míg a földmives osztály részére semmi ilyes egyesület nincs. Nincs sem az apák, sem fiaik részére. Ez az oka annak, hogy földmives polgártársaink jó és rossz időben, napfényben és esőben, hidegben és melegben egyaránt az uccasarkokra vannak utalva. Ott kaszinóznak a városháza és a Bereckyház-sarkán, ott cserélik ki gondolataikat, beszélnek egymás ügyeit a város és az ország dolgát.

Hát engedelmet kérek, én ezt az uccai „állongalást”, térférgést, kaszinózást nagyon lealázónak tartom az én polgártársaimra nézve.

És a földmives ifjuság?

No, az ellenkezőleg nem áll ki a főuccára, a pikétre. Mint első cikkünkben megírtuk, az buvik a nyilvánosság éltető napfénye elől, hogy annál fesztelelenebbül és zavartalanabban áldozhassék azoknak a kedvteléseknek, szenvedelmek-

nek, amelyekből semmi jó sem származik.

Mi hát a tennivaló?

Alkossanak egyesületet.

Ott a példa előttük, mit az intelligencia kaszinója, az iparos és kereskedő osztály polgári köre és két ifjusági egyesülete nyújt.

Szép és követéreméltó példák!

Am az erők egyesítése szempontjából is, magasabb érdekek miatt is nem ajánlanók, hogy földmives osztályunk számára két egyesületet alkossanak: külön az apák, külön az ifjuság számára. Lehet őket mind egy egyesületbe tömöríteni. Anyagi és erkölcsi okok szólnak e mellett. Nevezetesen az ily fajta egyesület annál erősebb alapokon nyugszik, minél több tagja van. Csekély tagsági díjból is nevezetesen összeg gyűlik össze, amely nem csak az évi kiadásokat futja, hanem idővel úgy megnövekedik, hogy belőle az egyesület saját otthont is teremthet. Tekintve tehát, hogy városunk lakosságának nagy része a földmives osztályhoz tartozik, mondjuk 15—16 éves ifjútól fölfelé, annyi tagot lehetne összetoborzani, hogy két korona évi díjjal az egyesület nem csupán fűntartani, hanem virágzásra juttatni is lehetne.

A másik szempont, az erkölcsi, ép olyan fontos. Városunk földmives osztályában szép számmal találunk józan gondolkozású, értelmes, talpig becsületes tagokat. Ezek a fiatal tagoknak élő példaként szolgálhatnak, magukviselésére, modorára, erkölcsi életére üdvös befolyást

gyakorolnának ott benn az egyesület kebelében, minden érintkezés alkalmával.

Hogy minő nagy fontossága, mily nevezetes humanus és nemzeti szempontok fűződnek az ily egyesületekhez, amelyben a fiatalság mintegy második otthont lelne, mutatja az, hogy közmívelődésünk főembere, Wlassics miniszter, az ifjusági egyesületek szervezését az összes állami iskolák tanítótestületeinek mintegy kötelességül tette. Ez a legjobb élő szervezet arra, hogy a fiatalság továbbra is megmaradjon az alatt az üdvös befolyás alatt, amelyben az iskola kötelékében volt; hogy az egyesületben második otthont nyerve, üres idejét kellemes szórakozással és önművelődéssel hasznosan tölthesse el. Rendkívül üdvös intézmény volna ez az ifjuság jellemének kialakítására. Az iskola megkezdett munkája tovább folytatódna: a hazafias, vallásos és társadalmi erények melegágya lenne ez az egyesület. És vele életbelépne a leghatalmasabb erő, az erkölcsi kényszer, az ifjak magaviseletére. A félelem, hogy tisztességtelen magaviselet miatt az egyesületből kizárják s ezzel az erkölcsi megbélyegzést nyilvánosan a homlokára sűtik, erősebb fegyverező eszköz volna a rendőri karhatalomnál és a kóternál is.

Szólok hát földmives polgártársaimhoz és lelkem mélyéből, szívem összes szeretetéből ajánlom: alkossák meg az egyesületet. Hiszen, hogy a maguk erejéből is képesek erre, de meggyőződéseim, hogy társadalmunk más foglalkozású tagjai is kész örömmel kezdet fognak

Petőfi

— A Sümeg és Vidéke eredeti tárcája. —

A költő sirját sohase kutasd
Silány utód: ő felszállott az égbe . . .
A végtelenbe csaló csillagot
Lehozni vaj' kinek jut eszébe?
Siket ágyudőrej, kardcsattogás
És harci láрма volt gyászindulója;
Istennek egykor hős halált fogadt,
És eltűnt ifjan, hogy szavát lerója.

Mért túrják most a sívatag jelen
Sakálai mohával fedte hantját?
Ez a meredt, vigyorgó koponya
Petőfié? . . . Nekem hiába mondják.
Mert nem lehet, hogy a költő- király
Hült tettemét viszont ily módon lássuk:
S ha tán igaz . . . gyerünk . . . a harcmezőn
Titokba, éjjel, újra meg elássuk . . .

Legyen alakja s élete csodás,
Mit a regének szájai benőnek,
Hazát- imádni minta férfinak,
S a szerelemben eszmény mind a nőnek.
A pusztá szülte őt, élt egynehány
Küzdelmes évet s mint a tűz- proféta
Egy nagy, véres napon az égbe szállt . . .
Vagy most is él . . . mert halni ki se látta . . .

Becsüljük Őt az elmulás után,
A szellemét idézzük s ne csontját,
Ne hagyjuk, hogy szívünk oltárait,
A legnagyobbat, vakmerőn lerontsák.
Őrökre szól a dall, amit dalolt:
Érzéseit haza és szerelemnek,
S e nagy fatörzsből évek múlva is
Uj, frissen zöldülő lombok teremnek.

Sirját ne tudjuk meg soha, hiszen
Embernek nincsen szebb emléke ennél:
Kalaplevéve állunk, magyarek,
E nagy és el nem porladó sírjainál.
Földünkbe verte gyökerét a fa
S egész világra szétterjeszti árnyát,
Hű könnyeinkkel öntözzük meg azt:
S megéri végítélet harsonáját!

Nógrádi Jenő dr.

Ella naplójából.

— A Sümeg és Vidéke eredeti tárcája. —

Valahányszor kezembe veszem a naplót,
mely életemnek s érzelmeimnek hű tükré, mind-
annyiszor megakad a szemem azon a bizonyos
fehér lapon, mely hasonlóan a Lili naplójában
lévő üres laphoz, irás nélkül is oly sokat regél . .
És ilyenkor önkéntelenül is föltámad lel-
kembem a kérdés, hogy miért?
Miért, miért? . . . mindig az az unalmas,
de mely jelentőségű kérdés áll előm megfajtho-

tellen témaként, mindig gondolkozom rajta,
mindig el fog miatta a bánat keserű érzete, meg-
fejtéséhez azonban e kérdésnek soha sem
jutok . . .

Egyszerű szürke ember volt. Olyan, mint
aminőből mindenféle van elég. Vonásai semmi-
vel sem emelkedtek túl a köznapiaságon. Szár-
mazása máig is ismeretlen előttem. Foglalkozá-
sára amolyan hetedrangu író volt és mégis,
mégis . . .

Nem volt ebben a hosszú görnyedt alakban
semmi érdekesség. Arca halavány volt, mondhat-
nám sárga. Fekete bajusza sohasem volt talán
rendbe szedve. Csak két nagy, fekete szemé
fénylött lázasan, mint a tüdőbetegké szokott.

És ő tüdőbeteg is volt. Vészthozóan köb-
cselt. Az ember szinte sirni szeretne, ha rá
gondol . . .

A Szapáry-mólon hozott össze vele a sze-
szélyes sors Férjemnek jó barátja volt régidőtől
fogva. Ez adta meg neki azt a bátorságot, hogy
megismertesse velem magát . . .

És azóta állandó árnyként mellem szegő-
dött. Követett mindenféle és folyton sirt a mu-
landóság miatt.

Lassanként egészen melankolikus hangulat
vett erőt rajtam is. Előhalottnak kezdem tekin-
teni őt is, magamat is. Százszor is megsirattam
göndörfürtű kicsi lányomat, ki tőlem távol gon-
datlanul szaladgál kertünk virágai közt. Megsi-
rattam férjemet, ki naponként gyöngédséggel s
szerelemmel telt levelet küldözgetett utánam.
Megsirrattam mindent. A nagy házat, a kis pata-

velők. És a lelkem szinte gyönyörrel
tellik el, ha erre az intézményre gondo-
lok. Általa ledőlnek a választófalak, a
földmives osztály fölébb emelkedik a
többi osztályhoz s benne mint egy nagy
családban, egyesülne nemes és magasztos
célokra e város lakosságának nagy része.

Tette hát földmives polgártársaim.
Magatok érdekében és legdrágább kin-
csereik, gyermekeitek jövő boldogságára
kérünk, álljatok sorompóba, tömörüljétek
egy zászló alá és alakítsátok meg a ja-
vasolt egyesületet, a ti második családi
othontokat.

A kártya.

Kivonat **Vida** Jánosnak a kat. legény-egye-
sületben tartott fölölválasztásából.

Mai felolvasásom tárgya sem a kártya, sem
a kártyajáték különféle nevei, mert azt hiszem
m. t. h. hogy ezeket úgy, vagy jobban ismerik
mint én. Célom a kártyajáték rövid történetét
és annak káros és veszedelmes voltát feltüntetni.

A kártya kétségkívül hazája Kína, ahol
már több ezer évvel ezelőtt fatáblákra, porcelán
és elefántosont-lapokra és végre papírra rajzolt
alakokkal szoktak játszani, időtöltésből, jóslás,
jövendélés vagy nyerekedés végett.

A kártyát eredetileg jóslásra és jövendélésre
használták, amint a cigányok mai napig is vetésre,
jóslásra és jövendélésre használják, hogy a
könnyen hívó lelküket jól kiszákmányolhassák.

A kártya kezdetben az olaszoknál: *Naiú*,
a spanyoloknál: *Naipes* néven fordul elő, ami a
kártyának kínai nevével teljesen megegyezik, s
magyarul jövendélést jelent.

Sokan azt hiszik, hogy a kártyajátékot a
keletről jött cigányok hozták Európába.
Ez azonban tévedés, mert bizonyos, hogy
egy európai népek előbb ismerték a kártyát,
mint a cigányokat. Így az olaszok már 1299-ben,
a németek 1321-ben, a spanyolok 1387-ben
ismerték meg a kártyát. Udvarképe VI. Károly
francia király tette 1361-ben, ki betegségében,
csüdes örült lévén, folyton kártyázott. Ezért őt
tartották sokan a kártya feltalálójának is. Kártyái,
melyek ráuk maradtak, mindegyike remek olajfes-
tési apró kép és a mai kártyáknak őseit képezik.

Ezután a kártyázás általánosan elterjedt,
különösen a fametszés feltalálása után 1423-ban.
A kártyakészítés jó jövedelmi forrás volt, úgy,
hogy a kártyakészítők céhbe alakultak, s igen
feltételek voltak jogaikra és kiváltságaikra.

A kártyák alakjukra és számukra nézve
nagyon különböztek. Legrégibb formája a kár-
tyáknak az olasz *Trapiet* kártya, vörös, zöld,
fekete és sárga színben. Nevezetes, hogy ebben
még nincsenek alakok, figurák, hanem poharak,
pénzek, kardok és botok képezik a rajzokat. E
kártyából származik a mai tarokk, amihez más-
hol 78 kártyát használnak, míg mi magyarok
csak 42 kártyával játszunk. Sokkal későbbi a
francia kártya, mely két vörös és két fekete
színből és 52 lapból áll. Legelterjedtebb a német
kártya 36 lappal. Hogy a magyarok is megmu-

tassák a virtusukat és hogy ne legyenek kény-
telenek az olaszok, franciák, németek kártyájával
játszani, őt is a fölfedezők sorába léptek s meg-
alkották a magyar kártyát, mely 32 lapból áll.
Ez a fölfedezés nem is került valami nagy fej-
tőrsébe, mert egyszerűen átvették a 36 lapból
álló német kártyát és minden színből egyet, a
hatost, kidobták. Így lett a 36 lapból nálunk 32.
Mig a németeknél a hatos kártya a legkisebb,
addig nálunk a hetes az utolsó.

E játék kártyákhoz lehet számítani még a
vető és pasziánsz kártyákat, jöhetnek a játszó kár-
tyákat is lehet e célra használni.

A kártyajátéknak ezer féle neveit három
főcsoportba lehet fölosztani.

I) Kártyavetések, vagy jövendélések, II) idő-
töltésre szolgáló és türelmi, III) nyerekedésen
alapuló játékokra.

Az első osztályhoz tartozó játékokat vagyis
a kártyavetések főképpen a cigányok vagy
legalább is a cigánylelkűek szokták gyakorolni.
Az ilyen játékokat, melyeknek célja szerencsemon-
dás vagy a jövő megtudása, miután igen alkal-
masak a gyöngye elméjü és hiszékeny lelkük
kifosztására, aovábbá a hitelenség, erkölcstelen-
ség és babona terjesztésére, mint az egyházi,
mint az állami törvények szigorúan tiltják és
büntetik.

Az egyszerű időtöltésre szolgáló játékok
önmagokban véve se nem jók, se nem rosszak,
azért ezek meg is vannak engedve.

A nyerekedésre alapított játékok ismét
kétfélek: olyanok, melyek tisztán a véletlenségen
alapulnak, ezek a szerencsejátékok és olyanok,
ahol az éssznek, ügyességnek és találékonyságnak
is van befolyása.

A tisztán szerencsén alapuló játékokat
minden ország törvényei tiltják. Az ügyesség
és találékonyságon alapuló játékok, habár meg
is vannak engedve, azért gyakran igen vesze-
delmesek és igen sok családunk anyagi jólétét,
boldogságát ásták alá, igen sok embert tettek
erkölcstelenek és kergettek a haláiba.

Midőn a kártyázásnak veszedelmes voltát
akarom szem elé állítani, nem azokra a szomorú
esetekre akarok hivatkozni, midőn egyesek egész
vagyonukat veszítik el, hisz ennek veszedelmes
voltát ugyis mindenki belátja, hanem hivatkozom
azokra, akik azt mondják, kicsibe játszanak, de
a játék már szenvedélyé vált bennök. Az ilyenek
habár nem nagy pénzbe játszanak is, azért a
gonoszuk mindenféle neme mutatkozik bennök.
Az ilyenek elmulasztják kötelességeiket az
Isten, haza, család és társadalom iránt.

Sokan vannak, kik sértve érzének magokat,
ha őket kártyásoknak nevezüek, és mégis képe-
sek nap-nap után akár egész reggelig ünni, jó
lehet csak fillérbe megy a játék. Kérdem, hogyan
fog az ilyen hétfőn munkába állhatni? hogyan
fogja ez polgári kötelességét teljesíteni? Gondoljuk
meg mennyire vétkezik az az ember önmaga el-
len, ki napokat vagy éjeket tölt a kártya
mellett, ha egy fillért sem vesztené is, ki egész
héten munkától terhelve el van csigázva, a vasár-
napot a kártya mellett tölti. Az ilyen nem hogy
erőt gyűjtene és magát kipihenné, még inkább
zsarolja és tönkreteszi magát, mert sokszor egy
kártya mellett töltött éjjeli virrasztás rombolóbb
hatású mint egy heti munka.

A kártya játékot mind az egyházi mind az
államok tiltották, nemcsak gyászos következmé-

nyeiért, hanem azért is, mert az emberben a
legnagyobb szenvedélyeket honosítja és növeli.
Halljuk csak Kossuth Lajost, mit mondott a 40-
es éveiben egyik országgyűlési beszédében a
kártyáról.

„Nézünk szét az életben — úgy mond
a nagy szónok, — hol ütötte föl legveszedesebb
tanyáját az időrablás.

Egyhangilag fogjuk kiiltani: amott a játék
asztalnál, melyet a nap hősei görcsös indulatok-
kal ülnek körül, az elősködők két-három körben,
a lehetetlen vágytól kinzott pénztelenek pedig
más egypár körben labujjhegyről vagy székekről
ágaskodva, körülgyűrűznek napokon és éje-
ken át.

Tudjuk mindnyájan, hogy a játékot a gon-
dos okosság kárhoztatja; a jóakaró embersze-
retett erkölcstelenségnek kiáltja; a közvélemény
e drágán fizetett gyönyörre földtét a gyalázat
bélyegét; a törvényhozás pedig büntetést sza-
bott rá.

Látjuk, naponként látjuk, miként dulja fel
a családok boldogságát, miként vezet bűnre,
vétekre, örütségre, öngyilkosságra; toll, ecset,
szószék és oktatás mestervonásokban kísérik a
magános családi és társadalmi szerencsétlenség
mindenneit elágozásában; de az iszonyu rém-
alak kicacag minden törekvést.

Nézétek csak az ifjúság tömött sorait ama
kávészabán és ama rabló barlangban, — és ha
látjátok, miként hervad el bimbójában az ifju
erő, melyhez annyi sok nemzeti remény csatla-
kozott: mondjátok meg, lehet-e föl nem szó-
lalnom?

Nem szólnak a fonyadtarcu vén bűnösököl:
vesszenek! hasznukat e hon többé úgy sem ve-
heti, nem szólnak a gyalázatos rablókhoz, kiknek
a kopasztás kenyérkereset, ezek pirulni rég
nem tudnak már, hanem az ifjúsághoz, honunk
reményeihez, van egy-két szavunk.

És szavunk nem lézen a pirogatásnak
éles szavai, hisz az ifju fogékony kebel, a kor
bűnének csak áldozata, de nem a bűn maga.
Ők örömeik után vágyódnak, mi nemes öröm-
tért akarunk nekik mutatni, mely, kivéve talán
ezerek közül egy-két rendkívüli jellemet, örökre
zárva maradand előttük, ha egyszer a játékosze-
retet utján szenvedélyig beváltak.

Mondjátok meg, lehet-e nemesebb, lehet-e
tisztább öröm, mint azoknak sorába állani, kik-
ben a nemzet jogvédőt tiszteli, kik a jövendő-
nek hí vezérei?

Ime, ezek között helyet foglalni magatok-
tól függ.

Nyitva az ut, csak akarni kell, és tud-
ni kell.

Tudni?!

It a bökendő!

Ész a hatalom, ész és tudomány! ésszel
és tudománnyal erkölcsös jellemnek kell páro-
sulnia, mert annak nélkül nincsen hitel. Pedig
kínél a játékoság szenvedélyt fajult, annak
nem marad ideje annyi tudományt szerezni, hogy
az említett nemes örömet valaha megízlelhessen.

Méltó-e már most, a legfőbb a legtisztább
örömet, melyet az élet nyújthat, a kintülőleg
teljesített polgári kötelesség örömeit, egy olyan
indulatnak feláldozni, melynek hátterében annyi
bűn, annyi lélek aggály, annyi jellemfolt van el-
rejtve, hogy aki csak vagyonát játszotta el, az
magát még szerencsésnek vallhatja. Igaz ugyan,
hogy sokan vannak, kiknél a játék csak időtöl-
tés és nem szenvedély. Mi ezeket is hibáztatjuk.
Mert a kártya a legjobb esetben is a leghaszno-
talanabb idővesztés s a legkeserűbb szatira az
emberi nemnek annyi sok kedélydus éledelettel
kinálkozó társalgási tehetőségeire. Azonban itt
még csak hagyjánt mondhatnánk, ha nem tudnók,
hogy aki egyszer a kártya asztalhoz ült, az egy
oly szédítő örvény szélén ül, mely száz közül
kilencvenet bizonyonnyal elsodor.

A szabadulásnak egyetlenegy eszközét is-
merjük és ez: a munka és szorgalom.

Kit a játékoszalt meduzafeje kövévállással
fenyeget, fódje be magát vértel, melyet a
mythoszoként egykor Minerva Perseusnak ajándé-
kozott. E vért a munka és a szorgalom. És ez
oly édes gyönyöröket nyújt, minőkről a játékos-
nak még csak sejtelve sem lehet.

Ezeket a szavakat mondotta egykor a nagy
Kossuth Lajos a magyar országgyűlésen.

E remek szavak után nem szándékozom a
szerencsétlen játékosok leírni, ki heti keresetét
pár óra alatt elveszi; kinek felesége és gyermekei
otthon éheznek és fáznak; ki magát anyagilag
és erkölcstelen tönkreteszi; ki ártatlan családját
a legnagyobb nyomorba juttatja, az ilyen ügyis
eliteli mindenki. Nézzünk helyette egy szolid
embert, aki tisztességesen játszik és nyer. Mily
visszatartó és utálatos az ilyen is. Halaványan
ül késő éjszaka a kártya asztalnál, ujjai görcsö-
sen szoritják, szeméi mohó vágygal nézik a kár-
tyát ha jó: örömtől csillognak szeméi, arca
mosolyog, mert hisz nyert. Mit törődik ő azzal,
hogy a nyereség egy család betevő falatja volt;
mit bánja ő, ha azzal tönkre is tett egy csalá-

kot, a vörös födelű templomtornyot, sőt még az
öreg Nóna kutyát is, mert szentül meg voltam
győződve, hogy soha sem látom őket többé. Azt
hittem, hogy itt lelem síromat a kék tenger szik-
lás partvidékén. Nem is gondoltam már rá, hogy
még valaha viszontlátom piciny falunkat fehér
házacskaival.

Nap-nap mellett kigondoláztunk nap nyug-
takor a tengerre. Az erőteljes olasz fiu andali-
tón énekel. Erőtől duzzadó karjai könnyű szer-
rel forgatták a lapátot s repítettek bennünket a
sötétkék habok felett. Ő pedig egészen mellém
luzdolt és duruzsolt a fülemben szomorú dolo-
kat a hideg víztől s a kegyetlen halálról.

En is szinte hipnotikus álomba merülve
halgattam őt. Nem is tiltakoztam ellene, sőt
fán jól is esett, ha hideg kezeibe fogta az én
égy kezeimet és szorongatta. Bizonyos lelki ro-
konságot éreztem vele szemben, abban a hiszem
ben, hogy mindketten a halál jegyesei vagyunk.

A szerelem sohasem jutott eszembe, ha vele
szemben voltam. De különben is távol állt tőlem
a gondolat, hogy férjemen kívül mással is be-
széliek e tárgyról. Próbálták már azt velem szem-
ben mások, derék és ideális férfiak is, a szó tel-
jes értelmében véve és megtudtam őrizni hideg-
séget s hűségemet mindenkor. Elégé vör-
teze éreztem hát magamat minden támadás
ellen. Őrá azonban még tréfából sem gondoltam soha.

Egy este messzebb találtunk gondolázni a
tengeren. Késő volt, mire hazatértünk. Felkísért
lakásomra, mint rendesen szokta.

Az ég tiszta és csillagos volt. A levegő friss
és illatos. Nyilván eső esett a közeli hegyeken...

— Jöjjön a balkonra, Ella, mondta szokott
szomorú hangján, szemléljük együtt a csillagokat.

És mentem. Nem először tettem. Máskor
is, még pedig gyakran szoktuk együtt szemlélni
a csillagok villogó ragyogását.

Máskor is, ép úgy mint most, észrevettük,
ha az égről lefutott egy-egy csillag...

Az ég tudja, miről beszélgettünk aztán.
Csak arra emlékszem, hogy megfogta a kezemet
s lázasan megcsókolta. Engedtem neki...

És másnap már feltámadt lelkemben a kér-
dés, hogy miért? Ez a kínos kérdés gyötör és
kinoz azóta folyton.

Azt hittem, meg kell bolondulnom, mert a
tenger hullámai is mindig ezt a kérdést susogták,
sugták, meenyörögték felém...

Nem volt többé maradásom. Hazajöttem,
anélkül, hogy csak egy szóval is elbucúztam
volna tőle.

A vasut kerekének dühörgése is folyton
úgy hangzott előttem, mintha folyton azt a kér-
dést intézné hozzám, miért, miért?...

Itthon szinte meghasonlottam magammal.
Nem tudok vidám lenni többé — azért, s foly-
ton előttem a kérdés, hogy miért?

Hisz nem volt annak az embernek egyéb
érdeme, minthogy oly panaszosan, oly keserve-
sen tudott sóhajtani a halál után. De hiszen
tűdőbeteg volt és ki ne száná napjainkban a
tűdőbeteg?

Pogonyi Nándor.

dot;
hogy
érel
soks
tudja
dönt
veszi
Ujra
rossz
attól
nyer
valós
elfele
munk
száva
vabb
megé
oly s
sem
tessé
a has
indul
az er
Szűre
Ezt k
folyt
onnar
Azott
esik r
vénny
kisebb
urak
válasz
ahol e
népké
dás n
válasz
Mint
polgár
Isten,
tartják
lom. S
kezik
szédek
belefar
szédet
U
azt: M
kintet
vagy t
É
akárho
rét. Cs
és hős
megvár
és —
M
József
lok ért
mert l
halt ki
K
Pár év
de érde
ros tan
É
séges n
hazáért
három
hogy ha
bizodal
Eg
hez: ne
Vá
tiltotta
az előlj
Sz
mert az
épületes
a tanác
százával
ilyen m
izenni:
Má
selőnek
tatlan d
tal sem
kedők.
Tap
napon g

dot; nyomorult lelkiismeretének elég az a tudat, hogy igazságosan nyerte. Mily gonosz, hideg és érzéketlen lesz az az ember, ki embertársának, sokszor legjobb barátjának utolsó garasát is el tudja tenni, nem törődve azzal, hogy nyomorba dönti őt. Neki elég az a vigasztalás, hogy ő is veszthetett volna. Szegény! Nézzük csak tovább! Ujra osztanak s elűnt az előbbi mosoly, kártyája rosz, arcán a félelem tükröződik vissza, remeg attól a gondolattól, hogy elveszti azt, mit előbb nyert. A nyereség öröme, a veszteség keserűsége valóságos lázba hozta őt és e lázas izgatottság elfelejteti vele az időt, a másnapon reá várakozó munkát és kötelességét, feleségét és gyermekeit, szóval mindent, de mindent.

Nem akarom a m. t. h. türelmét még tovább is igénybe venni, mert az eddigiekből is megérthetjük, hogy a kártyajátékban, ha megoly szolid is, semmi szép, semmi magasztos és semmi lélekemelő sincs. Ellenkezőleg a legtisztességesebb kártyajáték is haszontalan időrablás, a hasznos munkától visszatart, nemtelen gonosz indulatokat és szenvedélyeket támaszt és növel az emberben.

Forgácsok.

Ritka bővséges esztendő a korteseknek. Szűret után országgyűlési képviselők választása. Ezt követte a megyebizottsági tagoké. A héten folyt le a városatyai székek betöltése s innen-onnan ott lesz az előjáróság választása is.

Ázhatott bőven mindig száraz kortes-torok. Ázott is. Mert maholnap a kondás-választás sem esik meg dinom-dánom nélkül.

De hajjuk ezt. Lehet, valamely bölcös törvénytől majd a nyakára lépnek ezeknek a kisebb fajta ricsajoknak is, mert a törvényhozó urak csak nem tűrhetik el, hogy holmi falusi választás lefőzze a fő-fő országos választásokat, ahol egy kis kalács, egy kis konyak kitöri a népképviselő nyakát.

Inkább azt tesszük szóvá, mily széttagozódás nyilvánul ami városunkban a képviselők választásánál. Azt nézik: iparos-e, földmives-e? Mintha nem mindegyik a városnak 60 pólélkos polgára volna! Aztán kiféret többet, mert, hála Isten, nagy dolgokat nem ígér senki. Az ígért, tartják a választók, csengő érc és pengő cimbalom. Szó szellő. Pénz beszél, kutya ugat.

És ha megessett a választás, akkor következik a nagy áldomás. Hangzanak az ékes beszédek, s amibe azután a megválasztottak úgy belefáradnak, hogy hat éven át elfelejtik a beszédet ott benn, a városháza tanácstermében.

Ugyan miker nézika választók csupán csak azt: Múlt-e a jelölt, hogy városatyja legyen, tekintet nélkül arra: vajjon ekével, szerszámmal, vagy tollal keresi-e a jelölt a kenyerét?

En ugyan különbséget nem tesztek köztük, akár hogy keresi is valaki a mindennapi kenyerét. Csak azt nézem: az illető derék jó magyar és hűséges polgára-e e hazának, e városnak; megvan-e természetesen esze, józan ítélőképessége és — egyéni függetlensége?

Megválasztották városi képviselőnek Kondor Józsefet is, minden korteskedés nélkül. Gratulállok érte a közönségnek. És örülök szívemből, mert látom, hogy a magyar népből még nem halt ki a hála.

Kondor József sokáig volt Sümeg bírása. Pár év előtt öregsége visszavonulásra készítette, de érdeme megmarad, hogy széke legyen a város tanácsházában.

És nem szabad felednünk, hogy ama dicsőséges napokban, 1848-ban vért ontotta a magyar hazáért, a magyar szabadságért. Most is, ötvenhárom év múlva viseli terhét. Ezért is méltó, hogy haláláig hozzá fűződjék polgártársainak bizodalma.

Egy szavunk volna az új képviselőtestülethez: ne tartsa gyűléseit vasárnapokon.

Vármegeyünk érdemes alispánja rendeletben tiltotta el, hogy vasárnapokon ügyes-bajos felek az előjáróságot zaklassák.

Szentelje meg a képviselőtestület is e napot, mert az Urnak napja ez. Most így nem valami épületes példát nyújt a népnek, midőn odabenn a tanácsteremben összedisputálnak, künny meg százával tanácskozik maga a „nép”. még pedig olyan magyaros hévvel, hogy gyakran rájuk kell izenni: ne zavarják a belső tanácskozás rendjét.

Más szempont is szól e mellett. Sok képviselőnek éppen vasárnap délelőtt van halaszthatatlan dolga s így a gyűléseken legjobb akaratlanul sem jelenhetnek meg. Különösen a kereskedők.

Tapolcán és Keszthelyen soha sincs vasárnapon gyűlés. Ne legyen hát Sümege is. Tekin-

télyes képviselők szólaltak föl ez érdemben, magában a képviselőtestületben, de eddig eredmény nélkül.

Sokak elméjét foglalkoztatja a gondolat: ki lesz a városbíró. Méltán. Sümege bizony nehez arra való embert találni.

En megmondom: *Pozsonyi József*.

Igaz ugyan, mostani városbíránk nem egyszer kijelentette, hogy betegeskedése miatt nyugalmra vágyik. Ám mi e város oly hűséges fiának ismerjük őt, hogy kész lesz nehéz és fáradságos tisztót tovább is viselni. Fontos kérdéseket indított meg, azt hisszük, méltó ambíció, hogy ezeket be is fejezze.

No, de erről máskor és más helyen.

Bárd.

H I R E K.

Képviselőtestületi tagok választása. Az 1896-ban megválasztott városi képviselők megbízatása letelvé, folyó hó 22-én ejtették meg az új választásokat. Úgy tapasztaltuk, az érdeklődés a három év előttihez képest csappant, bár napokkal előbb elég élénk korteskedés folyt. Maga a választás a legnagyobb rendben folyt le s a következő eredménnyel végződött: A felső körletben leszavaztak 122-en, s megválasztottak: Kis Antal 110, Sipos József 95, Tóth György 76, Dörnyei Dénes 71, Varga Lajos 69 szavazattal, Ródei József 52 és Ródei Lajos 44 szavazattal póttagnak. Az alsó körletből 158 szavazatot adtak be. Ebből Fekete József 126, Holba József 103, Kondor József 95, Csapó József, Jankó Lajos 78—78 szavazattal, Bányai János 70 és Tóth József 61 szavazattal póttagok lettek. A választás kihirdetés után Füzik Gyula főszolgabíró elnökletével nyomban képviselőtestületi gyűlés volt. Ezen az elnök főszolgabíró tudatta a választás eredményét s az új képviselőtestület megalakulnak jelentette ki. A jegyzőkönyv hitelesítésére Lukonich Gábor drt és Sümegi Tivadart jelölték ki. A jegyzőkönyv megszerkesztése után a főszolgabíró lelkes szavakat intézett az új képviselőkhöz, Figyelmeztetve őket, hogy tisztreméltó állásukat a közbizalomtól nyerték, lelkükre kötötte, hogy ezzel soha vissza ne éljenek, a közönség érdekeit mindenkor szívükön viseljék s ennek érdekében munkálkodni szoros kötelességüknek tartásuk. Attól a reménytől áthatva, hogy teljes igyekezzel a község javára fognak munkálkodni, üdvözölte az új képviselőtestületet s különösen ennek most megválasztott tagjait. Az élénk eljenzéssel fogadott beszéd után Lukonich Gábor dr, indítványára Füzik Gyula főszolgabírónak működéséért köszönetet mondtak, s ezzel a gyűlés véget ért.

Gazdák gyűlése. A sümegvidéki gazdakör választmánya f. hó 21-én Szűcs Zsigmond elnök vezetésével gyűlést tartott, amelyen Füzik Gyula, Gyömörey Gáspár, Gyömörey János, Hácky Kálmán, Kardos László, Mojzer József, Sümegi Tivadar Sugár Jákó jegyző és Talabér Károly vettek részt. Az elnök megnyitja után a múlt gyűlés jegyzőkönyve hitelesítését nyert. A téli népies gazdasági előadások rendezését a választmány szíves örömmel elvállalta, minthogy azonban részletes programot az anyaejegyesülettől még nem kapott, a rendezést az elnökre bízta s ez az előadások idejéről és tárgyáról falragaszok útján a gazdaközönséget idejekorán értesíteni fogja. A földmivélsügyi miniszter az új tagosítási törvényre vonatkozólag a gazdakör véleményét kérte. Minthogy e tárgyban az anyaejegyesület január 13-án tartott gyűlése már megállapodott, a választmány e megállapodáshoz hozzácsatlakozik. A Sümege levő amerikai telepre elhatározták, hogy a tavaszi metszésig, ameddig a földmivélsügyi minisztertől kért segedelemre nézve a válasz megérkezik, a telepet fönntartják s csak azután fognak érdemlegesen határozni. Ezzel kapcsolatban Talabér Károly kezelt jelentette, hogy a múlt évben 44000 db. vesszőt 309 K. értékben adott el. Sümegi Tivadar és Barkóci Károly számvizsgálók jelentése szerint a körnek bevétele: pénztári maradvány 111 K. 49 f. tagsági díj 1901-re, 256 K. s 1896 tól 1900 végéig hátralék 36 kor. a szőlőtelepből 530 kor., a zalaszentgróti kiállításra 410 kor. összesen 1348 kor. 49 fillér. Ennek ellenében gazdakör kiadás 269 kor. 4 fillér, a szőlőtelepre 340 kor. 59 fillér, a szentgróti kiállításra 391 kor. 64 fillér, összesen 1001 kor. 27 fillér kiadás volt, maradt tehát a folyó évre 342 kor. 22 fillér. A számvizsgálók a számadásokat rendben találták, mire a választmány a pénztáros részére a fölműntés megadását fogja a közgyűlésnek javasolni. A behajthatatlannak mutató hátralékra nézve abban állapodott meg a választmány, hogy a községi bírók útján megkísérlik a behajtást s amennyiben eredményre az sem vezetne, mind-

azokat a tagokat, kik 1901. előtt való időről hátralékban vannak, a tagok sorából törli. Együttal elhatározták, hogy ezután minden jelentkező aláírási iven tartozik magát arra kötelezni, hogy tagdíját pontosan befizeti. Minthogy a kör gépeinek nagyrésze javításra szorul, megbizták Talabér Károlyt, hogy a helyszínen a gépeket írja össze, s az esetleges javításokat eszközöltesse. Ezzel kapcsolatban kiemondotta a választmány, hogy gépeket csakis írásbeli elismervény ellenében ad ki. A földmivélsügyi miniszter leiratban figyelmezteti a gazdaközönséget, hogy élő növényeknek, hulladékoknak, ojtóvesszőknek, dugványoknak, úgy ezek csomagolására szolgáló anyagoknak behozatala Amerikából vagy a távol keletről az ott uralkodó elősdiak miatt tilos. A szénkénegraktárba érkezett 23.159 kg. szénkéneg, az év folyamán elkel 18.778 kg. Ennek értékében az adóhivatalba beszolgáltatott 5633 kor. 40 fillér. A raktárban jelenleg 4831 kg. van. A tárgysorozat ki lévén merítve, az elnök a gyűlést bezárta.

Megyei rendes közgyűlés lesz február 10-én. Marton László megyei főpénztárnok nyugdíjaztatásával a főpénztárnoki állásra Vidócy Pál s ennek helyébe alpénztárnoknak Zaborszky József pályázik.

Zrínyi szobra. Zrínyi Miklós grófnak, a halhatatlan emlékü államférfinak, hadvezérnek és költőnek emlékoszlopot készítenek állítani Csáktornyan. — Erre a célra gyűjtés folyik, mely eddig közel 3000 koronát eredményezett. A gyűjtés érdekében, melyért a Muraköz lapártárusk szerkesztője, Margitai József, dicséretes kintársal buzgókodik, tartottak folyó hó 18-án hangversenyt is, melyet az áll. tanítóképző intézet rendezett. A hangverseny fényesen sikerült. Az erkölcsei sikerből az oroszánrész Révfy Géza tanárnak jut, kinek betanítása és dirigálása mellett az intézet ifjúsága az ének- és zenerészeket a legszabatosabban adta elő. Fénynyújtja volt a hangversenynek Ruzsicska Kálmán dr. kir. tanfelügyelőnek nagyszabású felolvasása. A felolvasás a töle megszokott ekesszólással mutatta be Zrínyi Miklós grófot igazi történelmi nagyságában. — A zenei részből kivált Dobos Elek községi tanítónak kitűnő hegedűjátéka, ki Révfynek díszkrét zongorakisérelte mellett teljes művészetével érvényesült. — A hangverseny, melyen a nagyszámban megjelent vidéki közönség élén Jankovich László dr. gróf főispán is megjelent, néhány száz koronával szaporítja az emlékoszlop részére eddig begyűlt összeget. A hangversenyt tánc követte.

Kedvezőbb vasúti összeköttetésért. A megyei közigazgatási bizottság januári ülésében Hertelendy Ferenc bizottsági tag részletesen megokelt indítványt tett az iránt, hogy az utazó közönség érdekeinek megfelelőleg a h. é. vasúton a nyári menetrendnél oly irányú változtatás történjék, hogy a Zalaegerszegről reggel 6 órakor és d. u. 4 óra 12 perckor Kiscellbe menő személyvonatok helyett d. u. 1 és fél, és d. u. 6 órakor induljanak a vonatok, melyek mindkét esetben közvetlen összeköttetésbe jönnének Kiscellnél a Szombathely felől Budapestre menő gyors-, illetve személyvonattal, emellett közvetlen lenne a csatlakozás Türrénél a Keszthely felé, Ukknál a Sümeg—Tapolca felé utazókra nézve. A bizottság az indítványt egyhangulag elfogadta, a nyári menetrendnek ily irányban való megváltoztatása tárgyában feliratilag megkeresi a kereskedelemügyi minisztert; pártolás végett átteszi az ügyet a vármegye törvényhatóságához, felkéri a megyebeli képviselőket, hogy az indítvány támogatására a kereskedelemügyi miniszterre; a csatlakozásra felkérte a bizottság a vármegye főispánját is, aki ezt szíves készséggel megígérte.

A törlesztéses kölcsön. A képviselőtestületől a 80000 K. törlesztéses kölcsön ügyében kiküldött bizottság Pozsonyi József városbíró elnökletével f. hó 11-én gyűlést tartott. Ezen a városbíró előterjesztette a kereskedelmi banknak legutolsó ajánlatát. Minthogy e tekintetben még bizonyos differenciák vannak, a bizottság megkérte a jelenvolt Eitner Zsigmond orsz. gyűlési képviselőt, hogy a differenciák eloszlátása végett nevezett bankkal személyesen tárgyaljon. Eitner Zsigmond e megbízást elfogadta.

Táncmulatság. A sümegi polgári önképző-kör február 1-én saját helyiségében könyvtáralapja javára zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő-díj személyenként 1 kor. 20 fillér. Kezdeté 8 órakor. Felülízetéseket köszönettel fogad és hírlápileg nyugtázza az egyesület.

Tejszövetkezetek Zalában. Zalavármegye egyes vidékeire valóságos áldás volna a tejszövetkezetek felállításása. Most a tejszövetkezetek ügyét a Gazdasági Egyesület vette kezébe s Voigth Ede egyesületi titkár Lutter Bélával, az Alpha separátor társaság megbízottjával a vidéken jár s azon fáradozik, hogy a nagyobb fal-

vakban tejszín-állomásokat létesítsenek. A nép meglehetősen közönyös a fontos kérdés iránt s az eredmény a fáradsághoz képest csekély. Eddig Kisgyőrben, Törjén, Gógánfán, Zalabérben, Zalaötvén és Salomváron sikerült több gazdát szövetkezésre bírni. A részben már meg is alakult szövetkezetek élén Bezerédj Lajos, Zdrávy Árpád, Semetke József, Stahó István, ifj. Eitner Sándor földbirtokosok állnak.

— **A Dunántúli siketnémák.** A dunántúli vármegyék fő- és alispánjainak aláírásával lelkes felhívás jelent meg, mely a társadalmat a kaposvári siketnéma intézet, e humanus intézmény, anyagi támogatására szólítja fel. A felhívás adatai közül közöljük a bennünket is érdeklő alábbiakat. Az országban 20000 néma van, ezek közül a tanköteles mintegy 5000. A dunántúli megyék 2752 siketnémája közül 554 a tanköteles-korn. E számok megyék szerinti így oszlanak meg: Somogy 812, tk. 62. Baranya 388, tk. 60. Tolna 209, tk. 42. Zala 545, tk. 190. Vas 888, tk. 68. Veszprém 222, tk. 42. Fehér 186, tk. 38. Győr 147, tk. 30. Komárom 168, tk. 34. Sopron 299, tk. 40. Moson 149, tk. 29. A kaposvári tanintézetet részben a kormány is támogatja, de fenntartásához a társadalom jóakarata támogatása elengedhetlenül szükséges.

— **Felülírtetés.** Özv. dr. Takács Jánosné a sümegei jótékony nőegyesület paraszthájlán utólagosan 2 K. 50 fillért felülírtetett. Fogadja érte az egyesület hálás köszönetét.

— **A Janosházi társaskör** állandó vigalmi bizottsága belvárad Bévárdy Gyula elnöklésével elhatározta, hogy február 2-án saját könyvtára javára műsorral egybekötött táncmulatságot rendez. Műsor: 1. Szabad előadás. Tartja Törzsök Vilmos. 2. Költemény. Szavalja: magyar Kóssa Aranka. 3. Monolog. Előadja: Lusztig Erzsike. 4. Judás (Váraditól). Szavalja: belvárad Bévárdy Gyula. 5. Teljes végeladás (Saphirtól). Előadja: Katscher Árpád. Műsor után tánc. Belépődíj: Szeimélyenkint 2 korona, családjegy 4 korona. Jegyek előre válthatók: Kóssa Gusztáv és Kohn Jakabnál és 2-án este 7-től a pénztárnál. Tisztelettel felkérnek mindazok, kik meghívásra igényt tartanak, forduljanak a vigalmi bizottság elnökéhez, belvárad Bévárdy Gyulához.

— **Virágos tél.** Az őreg tél megirigyelte ifjú társának, a tavasznak, dícsőségét. Eddig úgy volt, hogy a tavasz a napsugár édes melegével szétbontotta a rügyeket, kehelybe fakasztotta a bimbókat s himes virágokkal szőtte be a rét puha, zöld bársonyát, a tél pedig fagyasztó lehetősével legfőbb az ablakok üvegezeire főtött fehér, illattalan, hideg jégvirágokat. Most a tél belekötődött a tavasz mesterségébe, nem vonja be fehér leplevel a mindenséget, nem sző szeszélyes alakú jégvirágokat, hanem virágokat nyit a kertekben, felbreszti a bokrok és fák alvó rügyeit s virágokat csal elő a pázsitos rét üde zöldjéből. Nyílik az ibolya, a rezeda, a viola kúnn a természetben, az orgona és bodza rügyei levelekre feslenek s a mogyoróbokorról gazdagon osztingenek le a hosszú barakkák. A varjúk nem feketellenek a templom toronyán, éhes verebek nem leskelődnek a konyhaijtó előtt, a bubos pityer nem vonul be a házak közé. Csak a fák kopaszágai hirdetik, hogy télnek kéne lenni. Csak azután zuzmarás tavasz ne kövesse ezt a virágos telet!

— **A szőlőtelepítés legolcsóbb, legjobb és leggyorsabb módja.** Készségtelenül a legolcsóbb, legjobb és leggyorsabb módja a fillőkszera-pusztította szőlők felújításának az angolnyelvi-párosítással, de raffia-kötés, besározás nélkül készítve, ládában (ferlagban) moha, faszén és kénpor között 20—22 napi melegítéssel hajtattott, tökéletes forradással (oly erősen, hogy 3—4 kgrammos nehezék sem képes a metszőlapokat szétnyitni) valamint kész gyökérrzettel és hajtással bíró úgynevezett „strátiificalt“ (előgyökereztetett) vagy „mohás“ — ojtvány. Ez azonnal állandó helyére is kiültethető vagy iskolába is rakható lévén, a telepítő szőlősgazda egy teljes évet nyer vele és jelentékeny költséget megtakarít. Ily ládákban előgyökereztetett mohás-ojtványok rendelkezhetők folyó évi tavaszi szállításra riparia portalisz, szolonisz, vagy montikola alanyon több jeles bor vagy csemege-fajban ezrenként (ládával együtt) 80 koronájával *Békési Elek* gazdasági ism. iskolai szaktanítónál *Zala-Koppányban*, ha a megrendelést legkésőbb febr. 10-éig az összeg $\frac{1}{2}$ -ad részével együtt nevezetthez beküldik.

— **Miképpen lehet bort eladni.** Egy borászati utaság érdekes és a tisztességes kereskedelemmel össze nem egyezhető dologról ad hírt. — A lap szerint egy nem annyira tekintélyes mint nagy fővárosi cég vagonszámra szokta a borait egyes állomásokra nem létező címekre elküldeni. Alig hogy a küldemények az illető állomásokon megérkeztek, már is ott terem a szállító cég megbízottja, beállít az azon helyen lakó vendéglőshöz, akinek elpanaszolja, hogy cégét milyen rutul be-

csapták. Rendel valaki egy vagon bort, készpénzfizetés kötelezettség mellett s most, hogy megérkezett a bor, nem akar fizetni. Mivel pedig az állítólagos rendelő nem hitelképes, így a feladó bort kénytelen vagy visszaküldeni, ami által a kétszeri vasúti szállítási díjat veszíti vagy pedig azt itt helyben olcsóbb áron eladul. S gyakori eset, hogy ily módon rásozzák a bort a kiszemelt áldozatra.

— **Apafeltételek vizsgálása.** A sümegei járási mezőgazdasági bizottsága február 21-én tartott gyűlésében az apafeltételek megvizsgálására a határnapokat tűzte ki. A vizsgálatot a bizottság elnöke Fűzik Gyula főszolgabíró Sugár Jákó jár. m. kir. állatorvos közreműködésével következő napokon a bizottsági tagokkal ejti meg: február 4-én mihályfai jegyzőség, bizottsági tagok: Szűcs Zsigmond és Gyömörey Gáspár; 6-án nyírádi jegyzőség, b. t. Pinter Lajos és Sümegei Tivadar; 8-án ukki jegyzőség, b. t. Gyömörey Gáspár és Szűcs Zsigmond; 15-én galsai jegyzőség b. t. Hácky Kálmán és Bogyay János; 18-án d. e. sümegei b. t. Barca László és Sümegei Tivadar; d. u. csabrendeki b. t. Gyömörey Vince dr és Gyömörey János; 22-én bazsili jegyzőség, b. t. Sümegei Tivadar és Szűcs Zsigmond; 25-én gógánfai jegyzőség, b. t. Gyömörey János és Szűcs Zsigmond; 28-án a káptalanfai jegyzőség, b. t. Bogyay János és ifj. Hácky Kálmán.

— **Nagy tűz volt Novában** a napokban. Leégett három gazda. A tüzet gyermekek gondatlansága okozta. A károkat a biztosítás $\frac{1}{2}$ részben megtérítették.

— **Cigány-kaland.** A csendőrök az egervári erdőben egy megölt cigányt találtak. Forgács Péter Sztajka Csomai István hosszú nemesi neve van neki. S ez is gyanús. Véres ruha darabok fityegtek róla cefatokban s a tarisznyájába is véres gatyák valának gyöngyölvé. Az a gyanu, hogy Kisunyon községben a kirabolt Deutsch körsmárosnál ő tette a látogatást. Most az ügyészségnél van.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Felesége, 5 gyereke, egy házacskája és pár száz kor. adóssága vagon Burnecki József káptalanfai lakosnak. Ez az adósság nagyon nyomta a lelkét. Addig-addig nyomta, hogy sötét tervet fejlesztett agyában. Febr. 21-én hazajött a deveszeri vásárról s revolverével mellbe lötte magát. Valószínű, hogy életben marad.

— **Hősök és hódítók.** Carlyle mondta egy helyen, hogy a hódítók azok a fajta nagy emberek, akiknél legkönnyebben ellenne a világ. Mert a tudós vagy a költő a maga kis szobájában ülve, archimedesi pont nélkül is kimozdithatja a világot helyéből; Spinóza közönyösen csiszolta gyémántjait és üvegeit, míg az egyház átkait zúdította ellene. Michel Angelo, aki a világ legfontosabb képeit és szobrait alkotta, négy négyszögletes kis szobában lakott, de művei az égig érnek. Shakespeare rozszant, festetlen asztalon írta Hamletet, talán csak, hogy pénzt keressen és az emberiség monarhája lett. De a hódítók nagysága csak addig tart, amíg kezökből ki nem hull a kard. Ez emberi tevékenységnek mindenestre legbrutálisabb formája s a világtörténetnek csak igen kevésszer volt igazán szükségére fegyveres hősre. A tetterőnek különös magasabb foka disziti csak a hőskéket, hatásuk különben nem önmagukból való. És midőn régi metszetekről élünk tünnek marcona alakjaik a a babérfá árnyékában, vasöltözötük, rettenetes nagy csizmájuk, iszonytató kardjuk kezükben, csipkés nagy gallérjuk a fényes vértén, s mellettük az asztalra téve vagy az ágyra akasztva a tollas sisak, úgy érezzük, úgy látjuk, hogy egy lejárt kor lejárt nagy embereivel van dolgunk. Az emberiség fejlődése elintézésének az a módja, amelyet ők képviseltek; már lejárt magát. Egy-egy korban szükség volt rájuk, nyers erők és kegyetlen szenvedélyek összetűzésének megoldásánál. Ilyen volt az a viharos és véres korszak, melynek zajgása a westfáliai béke idején csendült le. Ennek a korszak történetét olvashatni a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 149. füzetében. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik dr. egyetemi tanár, ki egy-egyszer mind a VIII. kötet írja is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetbenként is kapható 60 fillérré. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest. Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés után havi részletfizetésre is.

— **A Magyar Hírlap** tizenegyedik esztendeje szolgálja már a nagy magyar közönség érdekeit s ebben a munkájában egyre erősödik, izmosodik. Amellett, hogy komoly dolgokban mindig magas színvonalon álló szakértelem mond véleményt hasábjain, még mulattató, szórakoztató is a Magyar Hírlap. Tárca megannyi szépirodalmi

gyöngyök. *A társaság* című rovatában a jóízű humor nyilatkozik meg. Politikai és gazdasági cikkein kívül naponként társadalmi kérdéseket is felölel és megold. Kedvezményekkel pedig szinte elhalmozza előfizetőit. Páratlanul áll a maga nemében a kedvezmények között is a kácsi csónyi ajándéknak szánt *ingyen könyvtár*, amit a Magyar Hírlap minden előfizetője teljesen díjtalanul kap meg karácsonyra, annak az arányában, hogy hány hónapig járatta a lapot márciustól számítva — egyéveben egyfolytában. Hány hónapig egyhuzamban; megszakítás nélkül előfizet valaki a Magyar Hírlap-ra, ha mindjárt havonként is: ugyanannyi pompás regényt kap krisztkindliképen, egyetlen garasnyi külön fizetés nélkül. Ezek között a regények közt Jókai Mór, Bródy Sándor, Bársony István, Abonyi Árpád, Molnár Ferenc magyar írókon kívül még öt hírneves külföldi író-remek művei szerepelnek. A Magyar Hírlap előfizetői jelentékenyen kedvezményes áron kapják az Ország-Világ című gyönyörűen illusztrált heti lapot: meg a Képes gyermeklapot. A Magyar Hírlap ezenkívül könyvtárakban köthető regényt közöl állandóan, amelynek esetleg hiányzó részét az új előfizetők megkapják. A Magyar Hírlap előfizetési ára félve tizenegy korona. negyedve hét, korona, egy hónapra két korona negyven fillér. A kiadóhivatal Budapest van az V. ker. Honvéd-ucca 10. szám alatt.

— **Köhögés ellen** a legjobb a Réthy-féle permetefü cukorka kapható Márkus Salamonia cégnél Sümege,

— **Sárcipő** (Galoschni) 1 pár hölgyeknek és uraknak 1 frt. 42 kr. Duplaérs: uraknak 1 frt 95 kr. Würzburger Jakab cégnél, Sümege.

HIRDETÉSEK.

Horvát Gábor

könyvnyomdaja,
könyv- és papírkereskedése
Sümege.

Elkészít mindenféle ügyvédi és körjegyzői nyomtatványokat, műveket, folyóiratokat, eljegyzési és esketési kártyákat, számlákat, gyászlapokat, levélpapír és borítékokat

izléses kivételben és jutányos áron.

Teljes raktár

körjegyzői nyomtatványokból.

Sümegei táj- és képes

levelező-lapok dus választékban kaphatók.

A gyulakeszi gazdaságban

1902. évi április 24-ére

okleveles gépészkovácsot

keresek

Forster Elek.

A következő köszönet-nyilvánítás hű bizonyítékot ad egy még eddig nem eléggé ismert, az általános jólétet elősegítő gyógyszeréről:

Bizonyítvány. Alulírott ezennel köszönetét nyilvánítja *Wilhelm Ferenc gyógyszerész, cs. kir. udv. szállító úrtól Neunkirchen (Bécs mellett)* 1900. jan. 22-én megrendelt s a posta által kézbesített *Wilhelm-féle csma- és köszvény-ellenes vértisztító tevért.* Nevezett tea a kívánt hatást megtette. Még mielőtt felét elhasználtam volna, már 8 napon belül bal csípőmben és osontban voltak rettentő köszvényes fájdalmaim, melyek minden gyógyszernek makacsul ellenszögültek, annyira javultak, hogy az ágyat elhagytam és üzleti teendőimmet újra megkezdhettem. Ajánlom mindazoknak, kik hasonló bajban szenvednek, tegyenek kísérletet *Wilhelm Ferenc gyógyszerész ur Neunkirchen (Bécs mellett)* kitűnő vértisztító teájával.

1900. február 10.
Tisztelettel
Barb. Huber neje
a Lóhozai cizmzett kanton tulajdonosnéje.
Aesch-Neftenbach, Zürich, Svájc.

5822/tk. 1901.

Árverési hirdetés kivonat.

A sümegei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Juk Mátyásné Simon Ilka végrehajtást szenvedő elleni 191 kor. 20 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegei kir. járásbíró területén levő a sümegei 1968. sz. tk. 1 sor 575/b hrsz a Juk Mátyásné Simon Ilka tulajdonán felvett ingatlanra a C 785/tk. 96. és 2484/tk. 96. sz. alatt özv. Simon Jánosné szül. Takács Teréz sümegei lakós javára bekebelezett szolgálmi illetve kikötményi jogot fenntartásával 992 kor.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi február hó 15. napján délelőtt 10 órakor** a tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

HIRDETÉSEKET
jutányos áron fölvesz a
Sümege és Vidéke
KIADÓHIVATAL.

6147. sz. tk. 1901.

Árverési hirdetés kivonat.

A sümegei kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Barkóci Károly végrehajthatónak Horváth Antal és Tax Rozália végrehajtást szenvedők elleni 41 korona 29 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegei kir. járásbíró területén levő a csabrendeki 108. sz. tk. 1 sor 1625. 304. hrsz. alatt Horváth Antal tulajdonán felvett ingatlanokra 135 kor.; 1089 sz. tk. 1311. 1474. hrsz. alatt ugyanazok tulajdonán felvett ingatlanokra 121 kor.; a 630. számú tk. 1. 1490. 1515. 1908. hrsz. időb. Horváth Antal, ifj. Horváth Antal, kisk. Horváth Sándor, Károly és József tulajdonán felvett ingatlanokra 1881. 60. t. c. 156. §. d) pontja alapján egészben 175 kor.; 1641. számú tk. 1. 151. hrsz. alatt 26-od részben Tax Rozália 26-od részben Tax Oháné, 16-od részben Borhély Ferenc, 16-od részben Horváth Antal tulajdonán felvett egész ingatlanra az 1881. 60. t. c. 156. §. a) pontja alapján egészben 520 kor.; 1689. sz. tk. 1. 1624., 2807. hrsz. Horvát Antalné Tax Rozália tulajdonán felvett ingatlanra 99 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi február hó 26-ik napján délelőtt 10 órakor Csabrendek községében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 99 K. 20 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
Sümege, 1901. nov. 9-én.
Saághy, kir. aljbíró.

6523/tk. 1901.

Árverési hirdetés kivonat.

A sümegei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Prácsér János végrehajthatónak Málics Mátild férj. Stampai Miklósné és tsai végrehajtást szenvedők elleni 600 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék (sümegei kir. járásbíró) terü. tén levő a türjei 41. sz. tk. 1017. hrsz. a Málics Mátild férj. Stampai Miklósné. kik Málics József, Gyula és Irén tulajdonán felvett ingatlanra 1030 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi április hó 5. napján délelőtt 10 órakor Türje községében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 103 koronát készpénzben, vagy 1881. évi LX. t. c. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Sümege, 1901. évi dec. hó 28-án.
Szerdahely, kir. aljbíró.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 99 K. 20 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
Sümege, 1901. nov. 9-én.
Saághy, kir. aljbíró.

Aphanizon a legjobb folttisztító szer
Kapható:
MÁRKUS SALAMON FIA
cégnél SÜMEGEN.

 JANKÓ ÁRPÁD
cipésmester,
SÜMEGEN.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a tavasz! dényre a legjobb minőségű bőrből, legfinomabb kidolgozású és tartós url-, női- és gyermekcipőket készítek a legolcsóbb árért, a n. é. közönség teljes megelégedésére.

A n. é. közönség bizalmát és b. pártfogását kérve, maradtam
kiváló tisztelettel
JANKÓ ÁRPÁD
cipésmester,
Sümege.

4-52.

FELHIVÁS!
A Sümegei Népbank
1902. évi január elején
XXX. törzsbetéti osztályát
az alapszabályok értelmében megnyitja.
Egy törzsbetét hetenkint 25 kr. (50 fillér).
A Sümegei Népbank Igazgatósága.

Előjegyzések:

SÜMEGEN: az intézet helyiségében, a hivatalos órák alatt történhetik. **KESZTHELYEN:** a fiókpénztárnál. **TAPOLCÁN:** szintén a fiókpénztárnál.

